

SVJEDOCENJE O MILOSEVICEVOJ ULOZI U HRVATSKOJ

Author: [Chris Stephen](#)

Svjedokinja je prvo zahvalila Milosevicu sto joj je spasio zivot, da bi ga potom optuzila za pruzanje pomoci vojnim snagama hrvatskih Srba

Tokom najvaznijeg svjedocenja koje se proteklog tjedna odigralo na sudjenju Slobodanu Milosevicu, svjedokinja je prvo javno zahvalila optuzenom zbog toga sto joj je spasio zivot – da bi potom iznijela i snazne dokaze protiv njega.

Dobрила Gajic-Glisic je 1991. radila kao sef kabineta tadašnjeg ministra obrane Srbije, generala Tomislava Simovica. Kasnije je objavila knjigu “Srpska vojska”, u kojoj je kritizirala Milosevicevu politiku.

Medjutim, ona je svoje svjedocenje ipak otpocela izrazima zahvalnosti. “Zahvaljujuci drugu Milosevicu ja sam prebrodila sve neprilike”, rekla je ona. “Ziva sam upravo zahvaljujuci njemu i zeljela bih u ovoj prilici izraziti mu zahvalnost.”

Ona je pred sudom izjavila da je za Simovica radila pocevsi od kraja rujna/septembra pa do 12. prosinca/decembra 1991., kada je on smijenjen.

Prema njenim rijecima, spomenuta smjena uslijedila je nakon sto je nacelnik generalstaba Jugoslavenske narodne armije (JNA), Zivota Panic, optuzio Milosevica za pokusaj osnivanja srpske vojske.

Simovic je bio zaduzen saciniti nacrt zakona na temelju kojeg bi bila osnovana srpska vojska. Naime, u to vrijeme JNA je jos uvijek bila jugoslavenska, a ne srpska institucija.

“Predsjednik Milosevic nam je rekao da na tome treba raditi tajno”, izjavila je ona. “U medije nisu smjele prodrijeti nikakve informacije koje bi se ticale zakona o srpskim oruzanim snagama.”

Simovic je medjutim bio otpusten, a plan o formiranju srpske vojske odbacen. Gajic-Glisiceva za sebe tvrdi da se nakon toga nasla i u zivotnoj opasnosti, ali da ju je svojom podrskom spasio upravo Milosevic.

Poslije otpustanja, Simovic joj je pomogao u pisanju kontroverzne knjige, u kojoj su bile iznesene i cinjenice o Milosevicevom slanju paravojnih jedinica na hrvatsko bojiste.

Svjedokinja se Milosevicu zahvalila na tome sto nije zabranio objavljivanje njene knjige, kao i zbog toga sto nije dopustio da joj nakon objavljivanju bude ucinjeno ista nazao.

No, dokazi koje je iznijela Gajic-Glisiceva samom Milosevicu niposto ne idu u prilog. Ona je izjavila da je Milosevic, uprkos tome sto je obavljao duznost predsjednika Srbije, imao i te kako znacajan utjecaj na JNA, kao i na paravojne jedinice koje su u Hrvatskoj pocinile ratne zlocine.

Milosevic je od Simovica trazio da mu – iako kao predsjednik nije imao nikakvo pravo utjecati na izbor i status osoba u vojnoj sluzbi – dostavi popis generala koje smatra nesposobnim.

Svjedokinja je izjavila i da joj je Simovic rekao kako mu je Milosevic osobno priznao da je, posredstvom paravojnih formacija, hrvatskim Srbima slao pomoc u oruzju i dobrovoljcima.

Kasnije, u vrijeme bitke za Vukovar, Milosevic je stupio u kontakt sa Simovicem, od koga je zahtijevao da odredjeni broj pripadnika JNA bude poslan na frontu kako bi pomogao paravojnom zapovjedniku Zeljku Raznatovicu "Arkanu", cije su jedinice bile opkoljene od strane hrvatskih branitelja. Nakon sto je intervenirala cak i avijacija, Arkanovi "Tigrovi" su se uspjeti izvuci.

Sutradan se u Beogradu, u zgradi Vlade Srbije, Arkan susreo sa Simovicem. Nosio je pusku i okrvavljenju hrvatsku kapu.

Na Simovicevo pitanje je li doveo i zarobljenike, Arkan je odgovorio kako su zarobljene "samo dvije kokoske". A kada je general od njega zatražio i dodatno objasnjenje, zapovjednik paravojnih jedinica je samo nacinio pokret sakom preko svog vrata, rekavsi mu kako "nema zarobljenika".

Onda mu je ispricao kako su "Tigrovi" ubili 24 Hrvata, upozorivsi pri tom Gajic-Glisicevu da bi, ukoliko joj je razgovor te vrste mucan, trebalo da napusti prostoriju. U svjedocenju je pri tom napomenuto i da je Simovic bio zgrozen Arkanovim metodama.

Nakon toga je sudu prikazan i video-snimak na kojem se Arkan - u jednoj drugoj prilici - hvalisao pogubljenjima zarobljenika. Na tom snimku Arkan pokazuje fotografije iskasapljenog tijela, za koje tvrdi da pripada jednom od njegovih vojnika, i na engleskom jeziku izgovara sljedece recenice: "Ne mozemo zaboraviti svoju proslost i to da su 33 pripadnika moje obitelji ubijena u Drugim svjetskom ratu. Muceni su. Nije bilo zarobljenika."

Svjedokinja je takodjer potvrdila da je Milosevic bio u kontaktu ne samo s paravojnim jedinicama, nego i sa snagama Srba u Krajini.

Prema njenim rijecima, Milosevic je cak naredio Arkanovim snagama da zabetoniraju vukovarske odvodne kanale kako bi se sprijecilo da hrvatski dobrovoljci kroz njih pobjegnu iz obruca u kojem su se nalazili.

Ona je rekla i kako je sigurna u to da su izvjestaji o zlocinima koje su pocinile spomenute paravojne jedinice stizali i do Milosevica.

Gajic-Glisiceva je pak za te zlocine saznala na neobicnan nacin - preko majki vojnika zarobljenih u Hrvatskoj, koje su strahovale da ce njihove sinove stici osveta za zlocine koje su nesumnjivo pocinile srpske snage.

Tokom unakrsnog ispitivanja, svjedokinja je izjavila i da je, po njenom misljenju, angaziranje JNA u sukobima 1991. bilo neophodno kako bi se zastitili srpski civili.

Chris Stephen je voditelj projekta IWPR-a u Hagu.

Location: [Serbia](#)
[Croatia](#)
[Bosnia and Herzegovina](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/svjedocenje-o-milosevicevoj-ulozi-u-hrvatskoj>